

Obozowa

Dzielnice: Wola

Osiedla: Koło

Atrybuty: Nazwy pochodzące od wyrazów pospolitych Nazwy określające

Rok utworzenia nazwy:

Opis

W XIX w. droga ta prowadziła do obozu artylerii pieszej a następnie obozu wojska rosyjskiego.

Ciekawostki

Powstała jako trakt z Warszawy do Babic. W XIX w. prowadziła do obozu artylerii pieszej. Stało tu wiele wiatraków i domów młynarzy, cegielnie i glinianki. Na rogu Obozowej i Daliboraprojektowano plac Kiejdański, na cześć szlachty, która przybywała na wyboru z dalekich części Rzeczypospolitej. W 1875 roku została przecięta torami linii obwodowej. Na pocz. XX w. mieszkała tu najuboższa ludność przedmieść Warszawy. W 1910 przyłączono pierwszą część, w 1916 resztę ulicy do miasta. Od 1930 była to główna ulica osiedla Koło. W 1944 zniszczono starą zabudowę (od strony ul. Młynarskiej), nowe osiedle zostało. W 1950 Koło rozbudowano, ulicą puszczono zaś linię tramwajową.

Stan obecny:

Nr 43: Miejskie Przedsiębiorstwo Oczyszczania Miasta w Warszawie.

Krzyż przydrożny.

Pole elekcyjne. U zbiegu ulic Płockiej, Sołtyka i Obozowej mieściło się pole elekcyjne, na którym wybierano króla Polski. Wybrano tu 10 władców Polski (Stefan Batory w 1575, Zygmunt III Waza w 1587, Władysław IV w 1632, Jan Kazimierz w 1648, Michał Korybut Wiśniowiecki w 1669, Jan III Sobieski w 1674, August II Mocny w 1697, Stanisław Leszczyński w 1704 i 1733, Stanisław August Poniatowski w 1764). Pole elekcyjne składało się z okopu, czyli placu otoczonego wałem i rowem z miejscami dla poszczególnych województw. W okopie znajdowała się szopa, wznoszona i rozbierana przy każdej okazji. W szopie debatował senat, pod gołym niebem zaś koło rycerskie.

W 1997 postawiono tu pomnik upamiętniający elekcje. Na szczycie kolumny umieszczona jest korona królewska i 3 postacie interreksa (prymasa, pełniącego rolę monarchy w czasie bezkrólewia), senatora i posła. Wybrano tu 10 królów Polski.

Pomnik Electo Viritim. Stanął tu 19.06.1997 w miejscu, gdzie stała szopa senatorska. Pomnik wykonał Stanisław Michalik. Kolumna pochodzi z pałacu Kronenberga, rozebranego w 1962. Pomnik czekał 10 lat na postawienie, do 400-lecia stołeczności Warszawy, leżał wzdłuż zamku królewskiego. Na owej kolumnie umieszczono 3 postacie, symbolizujące pojednanie. Kolumna ma być otoczona kamiennym kręgiem z tablicami (kiedys).

róg al. Prymasa Tysiąclecia: kapliczka.

Nr 60: Hala Sportowa KOŁO. Powstał w 2001. Mieści salę gimnastyczną, siłownię, solarium, ścianę wspinaczkową, kawiarnię.

Nr 62: Blok osiedla Towarzystwa Osiedli Robotniczych. Osiedle zaprojektowali Roman Piotrowski, Zdzisław Szulc, Kazimierz Lichtenstein, Aleksander Brzozowski. Mieści się tu 19 budynków mieszkalnych i blok administracyjno-gospodarczy. Osiedle przeznaczone było dla rodzin robotniczych o dochodach poniżej 250 zł miesięcznie. Powstało początkowo 10 bloków z 540 mieszkaniami, po czym zaczęto budowę drugiego etapu: 9 bloków i domu kultury (nr 85). Dwadzieścia budynków kosztowało 6 mln złotych. Po roku mieszkało tu 4500 ludzi. Mieszkania są małe: dla niewielkich rodzin pokój z wnęką kuchenną, dla większych 2 pokoje z wnęką kuchenną. Jest gaz, woda i prąd, za to łazienka była jedna na 9 mieszkań. W każdym z budynków była suszarnia i pralnia. Czynsz wynosił 20-28 zł. Pierwszeństwo mieli robotnicy pracujący w promieniu 3 km od osiedla, zarabiającym do 250 zł miesięcznie. W 1938 mieszkało na osiedlu już 4500 osób.

Nr 64: Blok osiedla Towarzystwa Osiedli Robotniczych. Osiedle zaprojektowali Roman Piotrowski, Zdzisław Szulc, Kazimierz Lichtenstein, Aleksander Brzozowski. Mieści się tu 19 budynków mieszkalnych i blok administracyjno-gospodarczy. Osiedle przeznaczone było dla rodzin robotniczych o dochodach poniżej 250 zł miesięcznie. Powstało początkowo 10 bloków z 540 mieszkaniami, po czym zaczęto budowę drugiego etapu: 9 bloków i domu kultury (nr 85). Dwadzieścia budynków kosztowało 6 mln złotych. Po roku mieszkało tu 4500 ludzi. Mieszkania są małe: dla niewielkich rodzin pokój z wnęką kuchenną i łazienka, dla większych 2 pokoje z wnęką kuchenną. Jest gaz, woda i prąd. Czynsz wynosił 20-28 zł. Pierwszeństwo mieli robotnicy pracujący w promieniu 3 km od osiedla, zarabiającym do 250 zł miesięcznie.

Nr 66: Blok osiedla Towarzystwa Osiedli Robotniczych. Osiedle zaprojektowali Roman Piotrowski, Zdzisław Szulc, Kazimierz Lichtenstein, Aleksander Brzozowski. Mieści się tu 19 budynków mieszkalnych i blok administracyjno-gospodarczy. Osiedle przeznaczone było dla rodzin robotniczych o dochodach poniżej 250 zł miesięcznie. Powstało początkowo 10 bloków z 540 mieszkaniami, po czym zaczęto budowę drugiego etapu: 9 bloków i domu kultury (nr 85). Dwadzieścia budynków kosztowało 6 mln złotych. Po roku mieszkało tu 4500 ludzi. Mieszkania są małe: dla niewielkich rodzin pokój z wnęką kuchenną i łazienka, dla większych 2 pokoje z wnęką kuchenną. Jest gaz, woda i prąd. Czynsz wynosił 20-28 zł. Pierwszeństwo mieli robotnicy pracujący w promieniu 3 km od osiedla, zarabiającym do 250 zł miesięcznie.

Nr 67: Blok osiedla Towarzystwa Osiedli Robotniczych. Osiedle zaprojektowali Roman Piotrowski, Zdzisław Szulc, Kazimierz Lichtenstein, Aleksander Brzozowski. Mieści się tu 19 budynków mieszkalnych i blok administracyjno-gospodarczy. Osiedle przeznaczone było dla rodzin robotniczych o dochodach poniżej 250 zł miesięcznie. Powstało początkowo 10 bloków z 540 mieszkaniami, po czym zaczęto budowę drugiego etapu: 9 bloków i domu kultury (nr 85). Dwadzieścia budynków kosztowało 6 mln złotych. Po roku mieszkało tu 4500 ludzi. Mieszkania są małe: dla niewielkich rodzin pokój z wnęką kuchenną i łazienka, dla większych 2 pokoje z wnęką kuchenną. Jest gaz, woda i prąd. Czynsz wynosił 20-28 zł. Pierwszeństwo mieli robotnicy pracujący w promieniu 3 km od osiedla, zarabiającym do 250 zł miesięcznie.

Nr 68: Blok osiedla Towarzystwa Osiedli Robotniczych. Osiedle zaprojektowali Roman Piotrowski, Zdzisław Szulc, Kazimierz Lichtenstein, Aleksander Brzozowski. Mieści się tu 19 budynków mieszkalnych i blok administracyjno-gospodarczy. Osiedle przeznaczone było dla rodzin robotniczych o dochodach poniżej 250 zł miesięcznie. Powstało początkowo 10 bloków z 540 mieszkaniami, po czym zaczęto budowę drugiego etapu: 9 bloków i domu kultury (nr 85). Dwadzieścia budynków kosztowało 6 mln złotych. Po roku mieszkało tu 4500 ludzi. Mieszkania są małe: dla niewielkich rodzin pokój z wnęką kuchenną i łazienka, dla większych 2 pokoje z wnęką kuchenną. Jest gaz, woda i prąd. Czynsz wynosił 20-28 zł. Pierwszeństwo mieli robotnicy pracujący w promieniu 3 km od osiedla, zarabiającym do 250 zł miesięcznie.

Nr 69: Blok osiedla Towarzystwa Osiedli Robotniczych. Osiedle zaprojektowali Roman Piotrowski, Zdzisław Szulc, Kazimierz Lichtenstein, Aleksander Brzozowski. Mieści się tu 19 budynków mieszkalnych i blok administracyjno-gospodarczy. Osiedle przeznaczone było dla rodzin robotniczych o dochodach poniżej 250 zł miesięcznie. Powstało początkowo 10 bloków z 540 mieszkaniami, po czym zaczęto budowę drugiego etapu: 9 bloków i domu kultury (nr 85). Dwadzieścia budynków kosztowało 6 mln złotych. Po roku mieszkało tu 4500 ludzi. Mieszkania są małe: dla niewielkich rodzin pokój z wnęką kuchenną i łazienka, dla większych 2 pokoje z wnęką kuchenną. Jest gaz, woda i prąd. Czynsz wynosił 20-28 zł. Pierwszeństwo mieli robotnicy pracujący w promieniu 3 km od osiedla, zarabiającym do 250 zł miesięcznie.

Nr 70: Blok osiedla Towarzystwa Osiedli Robotniczych. Osiedle zaprojektowali Roman Piotrowski, Zdzisław Szulc, Kazimierz Lichtenstein, Aleksander Brzozowski. Mieści się tu 19 budynków mieszkalnych i blok administracyjno-gospodarczy. Osiedle przeznaczone było dla rodzin robotniczych o dochodach poniżej 250 zł miesięcznie. Powstało początkowo 10 bloków z 540 mieszkaniami, po czym zaczęto budowę drugiego etapu: 9 bloków i domu kultury (nr 85). Dwadzieścia budynków kosztowało 6 mln złotych. Po roku mieszkało tu 4500 ludzi. Mieszkania są małe: dla niewielkich rodzin pokój z wnęką kuchenną i łazienka, dla większych 2 pokoje z wnęką kuchenną. Jest gaz, woda i prąd. Czynsz wynosił 20-28 zł. Pierwszeństwo mieli robotnicy pracujący w promieniu 3 km od osiedla, zarabiającym do 250 zł miesięcznie.

Nr 71: Blok osiedla Towarzystwa Osiedli Robotniczych. Osiedle zaprojektowali Roman Piotrowski, Zdzisław Szulc, Kazimierz Lichtenstein, Aleksander Brzozowski. Mieści się tu 19 budynków mieszkalnych i blok administracyjno-gospodarczy. Osiedle przeznaczone było dla rodzin robotniczych o dochodach poniżej 250 zł miesięcznie. Powstało początkowo 10 bloków z 540 mieszkaniami, po czym zaczęto budowę drugiego etapu: 9 bloków i domu kultury (nr 85). Dwadzieścia budynków kosztowało 6 mln złotych. Po roku mieszkało tu 4500 ludzi. Mieszkania są małe: dla niewielkich rodzin pokój z wnęką kuchenną i łazienka, dla większych 2 pokoje z wnęką kuchenną. Jest gaz, woda i prąd. Czynsz wynosił 20-28 zł. Pierwszeństwo mieli robotnicy pracujący w promieniu 3 km od osiedla, zarabiającym do 250 zł miesięcznie.

Nr 72: Blok osiedla Towarzystwa Osiedli Robotniczych. Osiedle zaprojektowali Roman Piotrowski, Zdzisław Szulc, Kazimierz Lichtenstein, Aleksander Brzozowski. Mieści się tu 19 budynków mieszkalnych i blok administracyjno-gospodarczy. Osiedle przeznaczone było dla rodzin robotniczych o dochodach poniżej 250 zł miesięcznie. Powstało początkowo 10 bloków z 540 mieszkaniami, po czym zaczęto budowę drugiego etapu: 9 bloków i domu kultury (nr 85). Dwadzieścia budynków kosztowało 6 mln złotych. Po roku mieszkało tu 4500 ludzi. Mieszkania są małe: dla niewielkich rodzin pokój z wnęką kuchenną i łazienka, dla większych 2 pokoje z wnęką kuchenną. Jest gaz, woda i prąd. Czynsz wynosił 20-28 zł. Pierwszeństwo mieli robotnicy pracujący w promieniu 3 km od osiedla, zarabiającym do 250 zł miesięcznie.

Nr 73: Blok osiedla Towarzystwa Osiedli Robotniczych. Osiedle zaprojektowali Roman Piotrowski, Zdzisław Szulc, Kazimierz Lichtenstein, Aleksander Brzozowski. Mieści się tu 19 budynków

mieszkalnych i blok administracyjno-gospodarczy. Osiedle przeznaczone było dla rodzin robotniczych o dochodach poniżej 250 zł miesięcznie. Powstało początkowo 10 bloków z 540 mieszkaniami, po czym zaczęto budowę drugiego etapu: 9 bloków i domu kultury (nr 85). Dwadzieścia budynków kosztowało 6 mln złotych. Po roku mieszkało tu 4500 ludzi. Mieszkania są małe: dla niewielkich rodzin pokój z wnęką kuchenną i łazienka, dla większych 2 pokoje z wnęką kuchenną. Jest gaz, woda i prąd. Czynsz wynosił 20-28 zł. Pierwszeństwo mieli robotnicy pracujący w promieniu 3 km od osiedla, zarabiającym do 250 zł miesięcznie.

Nr 74: Blok osiedla Towarzystwa Osiedli Robotniczych. Osiedle zaprojektowali Roman Piotrowski, Zdzisław Szulc, Kazimierz Lichtenstein, Aleksander Brzozowski. Mieści się tu 19 budynków mieszkalnych i blok administracyjno-gospodarczy. Osiedle przeznaczone było dla rodzin robotniczych o dochodach poniżej 250 zł miesięcznie. Powstało początkowo 10 bloków z 540 mieszkaniami, po czym zaczęto budowę drugiego etapu: 9 bloków i domu kultury (nr 85). Dwadzieścia budynków kosztowało 6 mln złotych. Po roku mieszkało tu 4500 ludzi. Mieszkania są małe: dla niewielkich rodzin pokój z wnęką kuchenną i łazienka, dla większych 2 pokoje z wnęką kuchenną. Jest gaz, woda i prąd. Czynsz wynosił 20-28 zł. Pierwszeństwo mieli robotnicy pracujący w promieniu 3 km od osiedla, zarabiającym do 250 zł miesięcznie.

Nr 75: Blok osiedla Towarzystwa Osiedli Robotniczych. Osiedle zaprojektowali Roman Piotrowski, Zdzisław Szulc, Kazimierz Lichtenstein, Aleksander Brzozowski. Mieści się tu 19 budynków mieszkalnych i blok administracyjno-gospodarczy. Osiedle przeznaczone było dla rodzin robotniczych o dochodach poniżej 250 zł miesięcznie. Powstało początkowo 10 bloków z 540 mieszkaniami, po czym zaczęto budowę drugiego etapu: 9 bloków i domu kultury (nr 85). Dwadzieścia budynków kosztowało 6 mln złotych. Po roku mieszkało tu 4500 ludzi. Mieszkania są małe: dla niewielkich rodzin pokój z wnęką kuchenną i łazienka, dla większych 2 pokoje z wnęką kuchenną. Jest gaz, woda i prąd. Czynsz wynosił 20-28 zł. Pierwszeństwo mieli robotnicy pracujący w promieniu 3 km od osiedla, zarabiającym do 250 zł miesięcznie.

Nr 76: Blok osiedla Towarzystwa Osiedli Robotniczych. Osiedle zaprojektowali Roman Piotrowski, Zdzisław Szulc, Kazimierz Lichtenstein, Aleksander Brzozowski. Mieści się tu 19 budynków mieszkalnych i blok administracyjno-gospodarczy. Osiedle przeznaczone było dla rodzin robotniczych o dochodach poniżej 250 zł miesięcznie. Powstało początkowo 10 bloków z 540 mieszkaniami, po czym zaczęto budowę drugiego etapu: 9 bloków i domu kultury (nr 85). Dwadzieścia budynków kosztowało 6 mln złotych. Po roku mieszkało tu 4500 ludzi. Mieszkania są małe: dla niewielkich rodzin pokój z wnęką kuchenną i łazienka, dla większych 2 pokoje z wnęką kuchenną. Jest gaz, woda i prąd. Czynsz wynosił 20-28 zł. Pierwszeństwo mieli robotnicy pracujący w promieniu 3 km od osiedla, zarabiającym do 250 zł miesięcznie.

Tablica poległych i pomordowanych Obywateli Miasta Niepokonanego. Znajdują się tu nazwiska 30 ofiar bombardowania osiedla 25.09.1939, m.in. całe rodziny Szulimów, Buhajów i Markowskich.

Nr 77: Blok osiedla Towarzystwa Osiedli Robotniczych. Osiedle zaprojektowali Roman Piotrowski, Zdzisław Szulc, Kazimierz Lichtenstein, Aleksander Brzozowski. Mieści się tu 19 budynków mieszkalnych i blok administracyjno-gospodarczy. Osiedle przeznaczone było dla rodzin robotniczych o dochodach poniżej 250 zł miesięcznie. Powstało początkowo 10 bloków z 540 mieszkaniami, po czym zaczęto budowę drugiego etapu: 9 bloków i domu kultury (nr 85). Dwadzieścia budynków kosztowało 6 mln złotych. Po roku mieszkało tu 4500 ludzi. Mieszkania są małe: dla niewielkich rodzin pokój z wnęką kuchenną i łazienka, dla większych 2 pokoje z wnęką kuchenną. Jest gaz, woda i prąd. Czynsz wynosił 20-28 zł. Pierwszeństwo mieli robotnicy pracujący w promieniu 3 km od osiedla, zarabiającym do 250 zł miesięcznie.

Nr 78: Blok osiedla Towarzystwa Osiedli Robotniczych. Osiedle zaprojektowali Roman Piotrowski, Zdzisław Szulc, Kazimierz Lichtenstein, Aleksander Brzozowski. Mieści się tu 19 budynków

mieszkalnych i blok administracyjno-gospodarczy. Osiedle przeznaczone było dla rodzin robotniczych o dochodach poniżej 250 zł miesięcznie. Powstało początkowo 10 bloków z 540 mieszkaniami, po czym zaczęto budowę drugiego etapu: 9 bloków i domu kultury (nr 85). Dwadzieścia budynków kosztowało 6 mln złotych. Po roku mieszkało tu 4500 ludzi. Mieszkania są małe: dla niewielkich rodzin pokój z wnęką kuchenną i łazienka, dla większych 2 pokoje z wnęką kuchenną. Jest gaz, woda i prąd. Czynsz wynosił 20-28 zł. Pierwszeństwo mieli robotnicy pracujący w promieniu 3 km od osiedla, zarabiającym do 250 zł miesięcznie.

Nr 79: Blok osiedla Towarzystwa Osiedli Robotniczych. Osiedle zaprojektowali Roman Piotrowski, Zdzisław Szulc, Kazimierz Lichtenstein, Aleksander Brzozowski. Mieści się tu 19 budynków mieszkalnych i blok administracyjno-gospodarczy. Osiedle przeznaczone było dla rodzin robotniczych o dochodach poniżej 250 zł miesięcznie. Powstało początkowo 10 bloków z 540 mieszkaniami, po czym zaczęto budowę drugiego etapu: 9 bloków i domu kultury (nr 85). Dwadzieścia budynków kosztowało 6 mln złotych. Po roku mieszkało tu 4500 ludzi. Mieszkania są małe: dla niewielkich rodzin pokój z wnęką kuchenną i łazienka, dla większych 2 pokoje z wnęką kuchenną. Jest gaz, woda i prąd. Czynsz wynosił 20-28 zł. Pierwszeństwo mieli robotnicy pracujący w promieniu 3 km od osiedla, zarabiającym do 250 zł miesięcznie.

Nr 80: Blok osiedla Towarzystwa Osiedli Robotniczych. Osiedle zaprojektowali Roman Piotrowski, Zdzisław Szulc, Kazimierz Lichtenstein, Aleksander Brzozowski. Mieści się tu 19 budynków mieszkalnych i blok administracyjno-gospodarczy. Osiedle przeznaczone było dla rodzin robotniczych o dochodach poniżej 250 zł miesięcznie. Powstało początkowo 10 bloków z 540 mieszkaniami, po czym zaczęto budowę drugiego etapu: 9 bloków i domu kultury (nr 85). Dwadzieścia budynków kosztowało 6 mln złotych. Po roku mieszkało tu 4500 ludzi. Mieszkania są małe: dla niewielkich rodzin pokój z wnęką kuchenną i łazienka, dla większych 2 pokoje z wnęką kuchenną. Jest gaz, woda i prąd. Czynsz wynosił 20-28 zł. Pierwszeństwo mieli robotnicy pracujący w promieniu 3 km od osiedla, zarabiającym do 250 zł miesięcznie.

Nr 81: Blok osiedla Towarzystwa Osiedli Robotniczych. Osiedle zaprojektowali Roman Piotrowski, Zdzisław Szulc, Kazimierz Lichtenstein, Aleksander Brzozowski. Mieści się tu 19 budynków mieszkalnych i blok administracyjno-gospodarczy. Osiedle przeznaczone było dla rodzin robotniczych o dochodach poniżej 250 zł miesięcznie. Powstało początkowo 10 bloków z 540 mieszkaniami, po czym zaczęto budowę drugiego etapu: 9 bloków i domu kultury (nr 85). Dwadzieścia budynków kosztowało 6 mln złotych. Po roku mieszkało tu 4500 ludzi. Mieszkania są małe: dla niewielkich rodzin pokój z wnęką kuchenną i łazienka, dla większych 2 pokoje z wnęką kuchenną. Jest gaz, woda i prąd. Czynsz wynosił 20-28 zł. Pierwszeństwo mieli robotnicy pracujący w promieniu 3 km od osiedla, zarabiającym do 250 zł miesięcznie.

Nr 83: Blok osiedla Towarzystwa Osiedli Robotniczych. Osiedle zaprojektowali Roman Piotrowski, Zdzisław Szulc, Kazimierz Lichtenstein, Aleksander Brzozowski. Mieści się tu 19 budynków mieszkalnych i blok administracyjno-gospodarczy. Osiedle przeznaczone było dla rodzin robotniczych o dochodach poniżej 250 zł miesięcznie. Powstało początkowo 10 bloków z 540 mieszkaniami, po czym zaczęto budowę drugiego etapu: 9 bloków i domu kultury (nr 85). Dwadzieścia budynków kosztowało 6 mln złotych. Po roku mieszkało tu 4500 ludzi. Mieszkania są małe: dla niewielkich rodzin pokój z wnęką kuchenną i łazienka, dla większych 2 pokoje z wnęką kuchenną. Jest gaz, woda i prąd. Czynsz wynosił 20-28 zł. Pierwszeństwo mieli robotnicy pracujący w promieniu 3 km od osiedla, zarabiającym do 250 zł miesięcznie.

Nr 85: Dzielnicowy Ośrodek Kultury im. S. Żeromskiego. W początkowym okresie istnienia osiedla TOR był to dom społeczny. Działają tu do dziś przedszkole, biblioteka, czytelnia, świetlica dla dzieci, przychodnia, sala konferencyjna, pomieszczenie instytucji zwanej "kropla mleka. Pomnik S. Żeromskiego. Odsłonięty 21.12.1984 dłuta Wiesława Müldner-Więckowskiego, który

gotowy był już w latach ‘60. Jest to popiersie pisarza na wysokim na 2,3 metra cokole. Odsłonięcia dokonała córka pisarza, Monika Żeromska.

Bloki osiedla Koło-Wschód WSM. Powstały w 1950-6 wg proj. Heleny i Szymona Syrkusów. Według ówczesnych norm, mieszkanie M3 miało 37m². Bloki wykonano z gruzobetonu, który przepuszczał wodę i nie trzymał ciepła. W 1948 osiedle odwiedził Pablo Picasso i narysował w jednym z mieszkań swą Syrenkę, którą właściciele mieszkania, zmęczeni rozgłosem, zamalowali w 1953. Między Deotymy a Prymasa Tysiąclecia.

Bloki osiedla Koło-Zachód. Powstały w 1955-9 wg proj. Jerzego Paciorkowskiego. Między Deotymy a Ciołka.

Nr 96: Dom i pracownia Gustawa Zemły. Dom powstał przed wojną jako wynik Wystawy Banku Gospodarstwa Krajowego w 1935.

Nr 100: Dom księdza Jana Sitnika. Dom powstał przed wojną jako wynik Wystawy Banku Gospodarstwa Krajowego w 1935. Mieszkał tu wieloletni proboszcz parafii św. Józefa przy Deotymy (1938-1978)

Nr 99: Bazar na Kole. Co weekend odbywają się tu targi starociem. Targ powstał w latach 70 na rynku Mariensztat, przeniósł się później na Wolumen, aby wreszcie wylądować na Kole. Sprzedaje się tu wszelakie rupiecie, ale można trafić także dzieła sztuki, choć falsyfikatów nie brakuje.

Pętla tramwajowa i tory. Linia tramwajowa powstała tu w latach 30, tory obsiane były trawą i kwiatami, tak, że sprawiały wrażenie łąki. W 198? linię przedłużono na Bemowo do pętli nowe Bemowo.

Data nadania nazwy: I poł. XIX w.
